

Бѣговъ въ шутовской поговоркѣ о непостоянномъ человѣкѣ: Чигаво, бѣгово, кой го има негово? Ч. 240.

Бѣгунецъ с. м.: бѣглець: Тѣй Татари сѣ бѣгунцы отъ Русѣ въ разна времена когда ѣ имала бой съ Турско, а найпаче въ Катеринино время. Гл. 190.

Бегъ* (*beg ou plus comm. bey, substant. t. Seigneur, gouverneur d'un district, qui n'a ordinairement qu'une queue de cheval pour marque de sa dignité: tout fils de pacha; tout capitaine de vaisseau, de galère, d'armement quelconque; tout étranger de considération*) с. ж.: князь, владѣтель. Самъ бекъ седеше, Самовила пинчеше со орло'o перце, пауно'o перце. М. 663. (Ср. сл. бей*).

Бѣгъ с. м.—бѣгство: Отъ мухаммедовый бѣгъ (хыджретъ) въ Медине. Л. Д. 1869 р. 11. Мазена въ бѣга си еще еднажъ ся видѣль съ женѣ си. *ib.* 1875 р. 58.

Бѣда* с. ж.—1) несчастіе, бѣда; опасность: Самси ся к Стоян похвалил, Самси к бѣда направил. Л. 80, 1—2. Много съм пакост починил, Менѣ не к бѣда дошла; Сега к менѣ бѣда дошла На правина несторена. *ib.* 30, 7. 11—13. Пазл, Боже, отъ тунѣ бѣдѣ и отъ злѣ сръщѣ (напрасна смѣръ). Ч. 206. Ср. подг. сл. обиденъ. X II, 88. 2)—клевета: Шо фарлиха зла ифтира—турска беда, Оти Турчинъ си любила (Кана), Младо Турче Яничарче. М. 78. Ср. подг. сл. убѣдѣмъ. Ч. 353. 3) Употребительно въ порицаніи: Матна вода порой като носе, Така тебе ке повесамъ, бедо! М. 143. Слушай, царна бедо, да те кажамъ. *ib.* Острѣка и една страшна беда, Страшна беда Халахалетина, Халетина, царна Арапина. *ib.* 173.

Бѣдай* с. м. производное отъ предшествоващаго реченія вводится въ славянскую демонологию Раковскимъ: Нѣ чѣрный духъ Бѣдай усидилъ гы ѣ да подпаднѣтъ отколѣ и подъ второ еще гуытелско насиліе на татарскія кѣрмскы подмѣнѣты днешны ханове Султаны назоваемѣи. Гл. 181. Черны гы богъ Бѣдай проводи! *ib.* 331.

Беденъ* (*beden, subs. ar. Corps de l'homme et d'une forteresse. beden, s. l. Crénac*) с. м.—стѣнной зубецъ, стѣна: Колку бѣа върсти малечка и, Царски порти не ги соземае, Прекъ беденѣ кѣрсти префарли'е. М. 37. Преку беденъ со коня прескочи. *ib.* 60. Стрѣи'и му сѣ бисеръ поднизани, А бедени отъ жлта лукада. *ib.* 121.

Бѣденъ пр.—бѣдный: Бѣдный градецъ Базилъ. Л. Д. 1876 р. 120. Ханска породица, зла татарска В' наше пребѣно владѣ село. Гл. 24. Обыкловъ отъ бѣдничкѣ си внуци сирачета, старецъ-тъ свѣрши днѣтъ си. Зк. 102. Бѣдная села канскы вищѣтъ. Гл. 61.